

FME Jaarcongres – 14 november 2011

Speech Ineke Dezentjé Hamming – Bluemink

Inleiding

- Al weken kijk ik uit naar dit eerste samenzijn. Ik was zeer verheugd met de voordracht van het bestuur en ik ben zeer blij met de benoeming door de Algemene Ledenvergadering tot voorzitter van de Vereniging FME-CWM.
- Eerder vanmiddag al, toen ik door dit Circustheater – what's in a name – liep, werd ik vriendelijk toegeknikt, aangesproken en welkom geheten. Het voelt als een warm bad. Leuke mensen, ondernemers met prachtige bedrijven.
- Dat is precies wat mij zo aantrekt in deze sector. CEO's of DGA's die je trots door hun bedrijven leiden om te laten zien wat voor geweldige, innovatieve producten er gemaakt worden. Producten waarmee die bedrijven in de wereldtop opereren. Producten om trots op te zijn en bedrijven om trots op te zijn. Bedrijven die – zoals Jan Kamminga vaak heeft benadrukt – oplossingen bieden voor grote maatschappelijke problemen.
- Kortom: u bent een sector waarin ik me nu al thuis voel.

Wie ben ik, wat motiveert mij

- Waarschijnlijk weten de meesten van u al een beetje van mijn achtergrond, maar misschien wilt u ook wel weten wat mij enthousiast maakt, over wat mij drijft.
- Ik kom uit een ondernemersgezin en ik zit in een ondernemersgezin. Al in mijn jeugd dus was ik omringd door mensen die vol liefde en trots spraken over hun bedrijf en over hoe mooi het was om zaken te doen en ook wel slapeloze nachten hadden als de klanten te laat betaalden maar wel de salarissen op tijd betaald moesten worden.

- Toen ik bij Van Leeuwen Buizen werkte, zag ik – ervaarde ik – hoe geweldig de technologische industrie is. Die buizen, onze buizen, worden overal gebruikt: in de glastuinbouw, oliepijpleidingen, sportstadions, noem maar op. Ook ik werd enthousiast over het product en de veelheid aan toepassingsmogelijkheden. Ik werd trots op onze technologische industrie.
- En ik ben een kind van de havens. Ik stond bij ECT aan de wieg van de containerisatie waar technologie de sleutel tot moderne overslag bleek. Ik hou van de dynamiek, de bedrijvigheid, de grootsheid, de geur van het grenzeloze, de geur van het internationale.
- Die combinatie – het maken van prachtige producten, de drang tot vernieuwen en verbeteren en dat wereldwijde ondernemen – dat is wat mij zo enthousiast maakt in deze sector aan de slag te gaan.
- Mijn verbeterdrift heeft me in de politiek gebracht.
- Mijn politieke achtergrond verraadt dat ik meer van de verdien capaciteit ben dan van de verdeel capaciteit. Ik verruil de wereld van de koopkrachtplaatjes – wat vooral een Haagse discussie is – voor de wereld van de verdienkracht. Ik wil het niet alleen hebben over het verdélen van de taart, maar me inzetten om de taart te vergróten.
- Ik kan u verzekeren: het verbeteren van verdienkracht is geen zogeheten ‘rechtse hobby’. Het is een voorwaarde, een noodzaak om de taart te vergroten waar iedereen dus ook van kan profiteren. Dat zal niet zomaar gaan. Het gaat daarbij immers om handen én hersens, gouden handjes en knappe koppen.
- Kenniseconomie betekent niets meer of minder dan beschikken over een goed opgeleide beroepsbevolking. We moeten blijven innoveren. Made in Holland moet ook zijn Invented in Holland. En dat gaat niet vanzelf.
- Het onderwijs moet die competente mensen, die handen en hersens leveren en het bedrijfsleven moet daar veel meer bij betrokken worden want het

onderwijs is nog steeds onvoldoende afgestemd op waar bedrijven behoefte aan hebben.

- Deze sector, onze sector, zal gezichtsbepalend blijven voor de groei­kracht van onze economie, door innovatie en export.
- Daarom kies ik met heel mijn hart voor juist deze sector, het hart van de economie, een sector om trots op te zijn!

Een sector om trots op te zijn

- De technologische industrie betekent veel voor de verdien­capaciteit van Nederland. Zonder productie geen dienstverlening, geen transport, noem maar op. Het gaat om grenzeloze bedrijven, die wereldwijd actief zijn. Die gemiddeld twee derde van hun omzet uit export halen.
- Het gaat om bedrijven die veel aan R&D doen, die constant op zoek zijn naar nieuwe of verbeterde producten, op zoek naar nieuwe mogelijkheden, op zoek naar technologische grenzen. Ze vinden die grenzen en verleggen ze, steeds weer. Een mooi voorbeeld daarvan kwam voorbij in de Tegenlichtreportage van vorige week. Een van onze leden vertelde dat zijn mensen erin zijn geslaagd de wetten van de natuurkunde zó te tarten dat wat tien jaar geleden nog voor altijd onmogelijk leek, nu toch is gerealiseerd.
- Maar ik ben er trots op, u bent er trots op. Maar hoe trots is Nederland eigenlijk op deze sector? Wie kent ons écht? Bedrijven zijn veelal verdwenen uit de bewoonde wereld. Wie komt daar nog? Wie ziet nog wat we maken en vooral ook hoe? Hoe veel – ik vrees dat ik moet zeggen: hoe weinig – mensen weten dat werken in de industrie niet synoniem is voor vuile en zware arbeid, maar vooral boeiend en vernieuwend is en kansen biedt je te ontwikkelen? Hoe weinig mensen realiseren zich hoe divers onze industrie is? Van ambacht tot hightech. Van gietijzeren kerkklokken tot uiterst geavanceerde medische scan-apparatuur die in ziekenhuizen over

de hele wereld wordt gebruikt, het zijn maar twee voorbeelden van de enorme veelheid aan producten die onze bedrijven maken.

- Ook in de politiek is lang niet altijd bekend wat onze bedrijven voor de BV Nederland betekenen. Dat zijn toch de grote vervuilers, daar in de metaal? Daar zit toch het zware werk? Dat zijn beelden van een vervlogen verleden, denk maar eens aan de clean rooms van hightech ondernemingen en de R&D-afdelingen van veel FME-lidbedrijven.
- Ook jongeren hebben vaak een verouderd beeld van de industrie, want ze beseffen vaak niet dat de manier waarop zij communiceren, leren etc. volledig te danken is aan onze hypermoderne industrie. Zonder de techniek en technologische ontwikkeling zouden ze niet eens een mobieltje hebben
- En: Nog altijd is te weinig bekend dat hier, ik mag nu zeggen in onze sector, wordt gewerkt aan oplossingen voor maatschappelijke problemen.
- Jan heeft daar, zoals iedereen weet, heel hard aan getrokken. Met zijn 1001 Klimaatoplossingen. Met zijn 1001 Zorgoplossingen. Met zijn fantastische optreden in die Tegenlichtreportage van vorige week.

Mijn ambitie voor FME

- Die lijn wil ik doorzetten, maar ik wil daar nog iets aan toevoegen.
- Het is mijn oprechte ambitie het imago van onze sector te versterken, want onbekend maakt onbemind. Als één van onze grootste problemen het werven is van goed opgeleid, technisch geschoold personeel, dan ligt dat ook aan ons imago. Natuurlijk, we spreken ook de politiek aan op maatregelen om meer jongeren te interesseren voor techniek, meer jeugd voor bèta-studies. Maar toch, wij zullen alles op alles moeten zetten om die jongeren te laten kiezen voor techniek en ze vervolgens in onze bedrijven te krijgen. Jongens én vooral ook meiden.

- Werkend in de haven, heb ik ooit een project opgezet over industrieel toerisme. Daar ligt een deel van de oplossing. We moeten onze sector zelf in de etalage zetten. Gooi die luiken open.
- Het imago van de technologische industrie klopt niet met de werkelijkheid. Daar ga ik wat aan doen, maar dat ga ik niet alleen doen. Ik wil investeren in samenwerking, want imago is een gedeelde verantwoordelijkheid. Ik ben blij dat in oktober de samenwerking met de FWT (Federatie Werkgevers Techniek) een begin heeft gekregen en ik reken erop dat we in goede harmonie de ingeslagen weg met FWT kunnen volgen. Maar ik kijk ook naar de vakbeweging. Want met een sterke industrie kunnen we Nederland aan de slag houden.
- Als we de BV Nederland aan de slag willen houden en willen laten groeien dan zijn we zeer afhankelijk van onze exportmarkt, de groei moet komen uit nieuwe markten en daar ligt mijn volgende ambitie. Verdere internationalisering.
- Onze internationale concurrentiepositie moet sterker! De bezem dus door de ambassadenetwerken, meer economische diplomatie en uitgekiende handelsmissies. Maar laten we vooral de kwetsbaarheid van de financiële kant van internationaal zakendoen niet onderschatten. Financiering en goede exportkredietverzekeringen zijn cruciaal.
- En last but not least: Markten zijn volatiel, bedrijven zijn volatiel, alleen de arbeidsmarkt niet. En flexibiliteit op de arbeidsmarkt is dus noodzakelijk.

De uitdagingen

- En als we het over geld hebben..... Er komt wat op ons af! We zitten in economisch zwaar weer.
- De perikelen in Europa, de eurocrisis, totnogtoe is het vooral een kwestie van doormodderen maar iedereen kent de analyses: echte oplossingen lijken nog niet binnen handbereik te zijn.

- We leven in een periode waarin je moeder vraagt of je je geld nog wel op de bank moet laten staan.
- De technologische industrie heeft natuurlijk ook last van deze economische onrust en daarmee onzekerheid. Ook onze sector laat een wisselend beeld zien. Na aanvankelijk herstel, nemen nu de orders en de export weer af en de omzetverwachting daalt.
- Daarbij komt dat de kredietverlening in het gedrang is. Weliswaar lijken enkele banken de industrie als kansrijke sector te hebben herontdekt, maar de vraag is of ze ook boter bij de vis leveren en met kredieten over de brug komen. Wij zullen ze daarop aanspreken. Banken moeten orde op zaken stellen, maar mogen niet alleen maar met zichzelf bezig zijn. Wij zullen zeer alert blijven en de kans dat we daarnaast Den Haag aanspreken op de noodzaak van crisismaatregelen, wordt natuurlijk weer zeer actueel.

Samengevat

- Samengevat: Wat mag u van mij verwachten? Ik start met de volgende drie punten :
- Een eerlijker imago ; zodat meer jongeren voor technisch onderwijs kiezen en meer mensen voor een baan in onze bedrijven in samenwerking met branches en vakbeweging
- Innovatie: hoog op de politieke agenda houden om voorop te lopen
- Versterken van onze internationale concurrentiepositie door flexibiliteit op de arbeidsmarkt en verdere internationalisering om groei te halen uit waar groei is.

Ik kom langs, bel me op

- Ik ben gespitst op wat er bij u leeft, waar voor u de knelpunten zitten, en vooral ook waar de kansen liggen. Ik zal dan ook beginnen met het bezoeken van uw prachtige bedrijven.

•Ik verheug me daarop, ik verheug me er op u nader te leren kennen. Ik kom langs. En schroom niet mij te bellen.

•Dank voor het vertrouwen.